

Zpravodaj oveček Dobrého Pastýře

13. ročník

duben 2020, 1. číslo

občasník farnosti Loučka

SLOVO OTCE JANA

Milí farníci,

Rád bych se s Vámi podělil s některými mými pocity a prožíváním těchto těžkých dní. Musím přiznat, že jsem si vůbec nemyslel, že mi omezení kontaktů bude až tak vadit. Zpočátku jsem si řekl: „Tak fajn, alespoň si oddechnu od toho všeho – stresu, povinností, schůzek, návštěv, plánů, lidí... pročistím si hlavu a pak se vrhnu do toho všeho znovu.“ Ale ne! Od začátku toho všeho musím přiznat, že mi to vše moc chybí a jsem asi hodně „společensky založený“. Na druhé straně, když už to mělo přijít, jsem rád, že to přišlo právě v postní době, kdy to můžeme všechno obětovat a připojit k sebezapírání, umrtvování a ke křížové cestě našeho Pána Ježíše... i když je to pro mne hodně tvrdý půst.

Moc mi teď chybí Vaše společenství kolem oltáře na mši svaté a vlastně všechno, co jsem donedávna prožíval jako samozřejmost, nutnost, povinnost, ale i radost, štěstí, naplnění a seberealizaci... (mimo jiné - krásně rozběhnutou přípravu dětí na první sv. přijímání, nauky pro rodiče, návštěvy, finální dokončování divadelního představení MAGDALENA, které se mělo hrát na naší pouti, různé vylepšování, opravy, brigády nebo jen obyčejné posezení u fotbalové Ligy mistrů...)

Z každé situace se ale vždy snažím něco vytěžit a konstruktivně se poučit – a tedy i z této svízelné šlamastiky – a to: přemýšlením, modlitbou, prací a čtením...

Současný stav nevnímám jako trest Boží ale jako Jeho zdvižený prst, který jasně mluví pro věřícího (ale i pro nevěřícího). A co mluví? **Ještě jsem tu JÁ – BŮH.**

Já,

- kterého nevidíte v krásné čisté přírodě nebo v důmyslném projektu lidského těla,
- kterého chcete vytlačit někde do kouta mimo společnosti,
- kterého nevnímáte pro svou uhoněnost za svými zájmy, plány nebo povinnostmi,
- kterého jste nahradili domnělými, prchavými a povrchnými jistotami,
- kterého nectíte a nemilujete dostatečně,
- kterého chcete nahradit penězi, požitky, akcemi, vztahy – a i to tak často hříšnými,
- kterého neslyšíte kvůli televizi, rádiu, mobilu nebo počítači,
- se kterým už nepočítáte,
- na kterého nemáte čas...

Tedy, zastavme se a vnímejme, slyšme, vidme, najděme si čas a hlavně mu řekněme: Já tě, Bože, tak moc potřebuju, já s Tebou chci počítat, já bez Tebe nechci ani na krok...

V této tak těžké době s Vámi zůstává spojený a žehná Vám

Váš o. Jan

ÚVODNÍ SLOVO REDAKCE

Milí čtenáři a farníci!

Vítejte u zcela speciálního vydání Zpravodaje oveček Dobrého Pastýře, který je výjimečně doručen až k Vám domů. Důvodem tomu je, že se v současné době nemůžeme setkávat na mších v kostele. Díky dobrovolníkům, kteří zpravodaj Oveček rozesli, a kterým tímto děkujeme, se k Vám mohou dostat informace z naší farnosti.

Samozřejmě se v tomto výtisku věnujeme hlavně aktuální situaci spojené s karanténou, která se nás všech týká. Ale najdeme zde i velikonoční inspirace a články zcela jiných zajímavých témat.

Přejeme příjemné čtení a požehnané Velikonoce!

CO TEDY DĚLAT, KDYŽ NEMŮŽU NA MŠI...

Chtěl bych připomenout několik možných inspirací co dělat v této nelehké situaci:

- Přenos mše sv. na TV Noe, Radiu Proglas, nebo on-line na www.mseonline.cz
- Duchovní sv. přijímání (vzbudit si upřímnou touhu po spojení s Ježíšem)
- Modlitba – soukromá ale hlavně společná (růženec, křížová cesta, breviář...)
- Půst – od masa, TV, sladkostí, osobních kontaktů, ...
- Rozjímání nad Sv. Písmem (Lectio Divina)
- Telefonem někoho pozdravit a potěšit ☺

Každý den za Vás – mně svěřené – sloužím soukromou mši v 18:00 (protože je to vrchol celého dne a největší zdroj požehnání). Zůstávám tak s Vámi spojený a pevně věřím, že Vám to pomáhá.

Vždy ve 20:00 se na faře modlíme slavný růženec a korunku za ukončení pandemie. Růženec, protože cokoli bolestného prožívám, vždy je to lehčí s Matkou Boží a korunku, protože ji obětuji za ty umírající ve světě, na které si nikdo nevzpomene a kteří umírají sami v izolaci – bez příbuzných. Děkuji všem, kdo se zapojí taky.

A pro jistotu připomínám moje číslo: 737025221 – v případě jakýchkoli otázek.

o. Jan

VELIKONOČNÍ INSPIRACE OD OTCE JANA

Zde jsou odkazy na videa určená pro laiky pro slavení Velikonoc v domácnosti:

Velikonoce v rodině – úvodní video

<https://www.youtube.com/watch?v=Ugx7gVWfQvs>

Velikonoce v rodině – Zelený čtvrtek

https://www.youtube.com/watch?v=v0Pg5N9Dk_U

Velikonoce v rodině – Velký pátek

<https://www.youtube.com/watch?v=ogUs-eVDnq0>

Velikonoce v rodině – Vigilie vzkříšení

<https://www.youtube.com/watch?v=JqflcxaSrzs>

MODLITBA OTCE ARCIBISKUPA

Pro tuto mimořádnou situaci, kdy věřící nemohou na mši svatou, napsal arcibiskup olomoucký, metropolita moravský a místopředseda ČBK Jan Graubner speciální modlitbu:

Publikováno: 15. 3. 2020 16:00

Hospodine, dobrý Bože, obracíme se k tobě ve své tísní.
Přiznáváme nejen svou omezenost, ale i bezmocnost.
Vracíme se k tobě a vyznáváme, že ty jsi všemohoucí.
Ty jediný jsi Pán. Jen tobě patří všechna moc a sláva.
Pokorně a se zahanbením v tváři přiznáváme,
že jsme byli příliš zahledění do svých práv a nároků,
hledali příjemnost a pohodlí, zábavu či adrenalin,
nedbali jsme na druhé, ani na tebe a tvůj řád.
K přírodě jsme byli bezohlední a chtěli stále víc.
Cestováním za krásami jsme znečistili vzduch i moře.
Svou bezohledností jsme nakupili hory odpadků.
Svou chamtivostí jsme zamořili pole pesticidy,
vody antibiotiky, hormony a antikoncepcí,
chovali se jako páni světa a vládci stvoření,
upravovali si zákony i pravidla myšlení.
Přestals pro nás být jistotou, když je vše relativní,
a absolutní je už jen naše nabubřelé já.
Z toho pak pramení mnohé naše konflikty.

Ve své zaslepenosti jsme neuměli číst znamení.
Hlasatelé radostně oznamovali, že zase bude sluníčko.
Většině nevadilo, že schnou stromy a množí se myši,
že v zemích bez deště je hlad a lid utíká za chlebem.
Jiní prchají před válkou, která se vede proto,
aby měl někdo větší zisk, vliv a moc,
aby byl odbyt zbraní a jinde měli slušní lidé práci.
Peníze a zisk se nám staly nejvyšším bohem,
jemuž jsme obětovali spravedlnost a právo
i bídu chudáků v rozvojových zemích.

Štěstí jednotlivců jsme stavěli výš než zodpovědnost,
chvilkové pocity nad věrnost manželským slibům,
práva dospělých nad práva dětí na lásku obou rodičů,
na jistotu domova a zdravé morální životní prostředí,
protože jsme se nedokázali zříct špatného příkladu.
Sobectví nám zabránilo žít pro další generaci,
milionům počatých dětí jsme nedovolili se narodit
a tak vymíráme a nemá na nás kdo pracovat.
Uprchlíky nepřijímáme, protože se jich bojíme.
Jako bezohlední kolonizátoři přijímáme z jiných zemí
jen šikovné ruce a chytré hlavy, zatímco jejich země
bez nich upadají a nedokáží se samy pozvednout.

Přijmi, Pane, naši kajícnost a pokorné vyznání.
Očisti nás, když s lítostí uznáváme svou vinu.
Dopřej nám znovu povstat a vrátit se k tobě,
který jsi Cesta, Pravda, Jistota a Moudrost.
Spoléháme na tvou lásku a tvé milosrdenství.
Stáhni trestající ruku a zastav lavinu nemoci.
Obráť nás a my se k tobě vrátíme.
Vezmi nám srdce kamenná a dej srdce z masa.
Vrať nám radost ze své ochrany
a bezbožné budeme učit tvým cestám,
svědčit o tvé lásce a hlásat tvou dobrotu.
Dej nám svého Ducha, aby v nás miloval on,
když ze sebe nezištně milovat nedokážeme.
Dej nám odvahu umírat sobě a žít pro tebe,
nechat se vést moudrostí tvého slova,
aby v nás vítězil tvůj život a rostlo tvé království,
království spravedlnosti, lásky a pokoje.
Ty jediný jsi naší nadějí a my pevně věříme,
že nás, Bože, nezklameš. Amen.

(Jan Graubner)

URBI ET ORBI

Po přečtení Markova evangelia (4,35-41) o utišení bouře na Genezaretském jezeře, Svatý otec pronesl zamyšlení:

»Téhož dne večer« (Mk 4,35). Tak začíná evangelium, které jsme slyšeli. Již několik týdnů se zdá, že nastal večer. Husté temnoty zahalily naše náměstí, ulice a města; ovládly naše životy a vyplnily všechno ohlušujícím tichem a bezútešnou prázdnotou, ochromujícími cokoli se namane. Je to cítit ve vzduchu, je to patrné na gestech a vyjadřují to pohledy. Dolehly na nás, obavy a rozpaky. Jako učedníci z evangelia ocitli jsme se náhle v neočekávané a zběsilé bouři. Uvědomili jsme si, že jsme na stejné lodi, všichni zranitelní a dezorientovaní, ale zároveň důležití a nezbytní, všichni jsme povoláni veslovat společně, všichni se potřebujeme navzájem těšit. Na této lodi... jsme všichni. Jako oni učedníci, kteří jedním hlasem a s úzkostí říkají: »Hyneme« (v.38), tak i my jsme postřehli, že nemůžeme jít každý dál na vlastní účet, nýbrž pouze společně.

Je snadné vžít se do této příhody. Obtížné je pochopit Ježíše. Zatímco učedníci jsou přirozeně vylekaní a zoufalí, On byl na zádi, právě v té části lodi, která se potápí nejprve. A co dělá? Navzdory pozdvižení klidně spí, s důvěrou v Otce – v evangeliu vidíme Ježíše spát pouze tady. Když je probuzen, utiší víchr a vody a obrátí se k učedníkům vyčítavým tónem: »Proč se bojíte? Pořád ještě nemáte víru?« (v.40).

*Snažme se porozumět. V čem spočívá nedostatek víry učedníků, který je protikladem Ježíšovy důvěry? **Nepřestali v Něho věřit, vždyť se na Něho obracejí.** Podívejme se však, jakým způsobem: »Mistře, je ti to jedno, že hyneme?« (v.38). Je ti to jedno. **Mysleli, že Ježíšovi na nich nezáleží, nestará se o ně.** Je to jedna z nejhrošších věcí, slyšíme-li mezi sebou, v našich rodinách slova: „Nezáleží ti na mně?“. Tato věta zraňuje a rozbouří srdce. Otřásla také Ježíšem, **protože nikomu jinému na nás nezáleží více než Jemu.** A vskutku, **jakmile je požádán, zachraňuje svoje malomyslné učedníky.***

***Bouře demaskuje naši zranitelnost a odhaluje falešné a povrchní jistoty,** na kterých jsme vystavěli své programy a plány, zvyky a priority. Ukazuje nám, že jsme nechali usnout a opustili to, co živí, podporuje a posiluje náš život a naši komunitu. Bouře odkrývá všechny snahy o vytěsnění a opominutí toho, co oživuje duši našich národů, odhaluje každý pokus o*

umrtvení pomocí zdánlivě „spasitelných“ návyků, neschopných dovolávat se našich kořenů a evokovat paměť našich starců, čímž se zbavujeme imunity nezbytné pro vyrovnání se s protivenstvím.

Bouří spadly masky oněch stereotypů, jimiž jsme zastírali svoje „ego“ ve stálé snaze o vlastní image, a znovu byla odhalena ona (požehnaná) sounáležitost, od níž se nelze odtrhnout: sounáležitost bratří.

»Proč se bojíte? Proč ještě nemáte víru?«. Pane, tvoje Slovo nás dnes večer zasáhlo a dotýká se všech. V tomto našem světě, který miluješ více než my, jsme se hnali vpřed plnou rychlostí a měli dojem, že jsme mocní a schopní všeho. Chtíví zisku, jsme se nechali pohltit věcmi a strhnout spěchem. Nezastavili jsme se na tvoje volání, neprocitli jsme tváří v tvář planetárním válkám a nespravedlnostem, neslyšeli jsme křik chudých i naší těžce nemocné planety. Vyzývavě jsme pokračovali a mysleli si, že budeme v nemocném světě navždy zdraví. Nyní, když jsme na rozbouřeném moři, **tě prosíme: „Probud' se, Pane!“**.

»Proč se bojíte? Proč ještě nemáte víru?«. **Pane, obracíš se k nám výzvou, výzvou k víře. Výzvou, v níž nejde ani tak o to věřit, že Ty existuješ, nýbrž jít za Tebou a důvěřovat Ti.** V této postní době zní tvoje naléhavá výzva: „Změňte smýšlení“, »obraťte se ke mně celým svým srdcem« (Jl 2,12). Voláš nás, abychom se chopili tohoto času zkoušky jako času volby. Není to čas tvého soudu, ale našeho soudu: čas vybrat si mezi tím, na čem záleží, a tím, co pomíjí, oddělit to, co je nezbytné, od toho, co nezbytné není. Je to čas k opětovnému usměrnění běhu života vstříc Tobě, Pane, a vstříc druhým. A cestou můžeme hledět na mnohé naše příkladné druhy, kteří vprostřed strachu reagovali odevzdáním svého života. Tak působí moc Ducha, jež se vylévá a přetváří v odvážnou a velkodušnou odevzdanost. Život Ducha je s to vykoupit, docenit a ukázat, jak jsou naše životy spřádány a nesený obyčejnými lidmi, kteří jsou obvykle opomíjeni a nevyskytují se na titulních stranách novin a časopisů, ani na velkých přehlídkách nejnovějších show, ale nepochybně dnes píší rozhodující události našich dějin: lékaři, ošetřovatelé a ošetřovatelky, zaměstnanci supermarketů, uklízečky, pečovatelky, dopravci, pořádkové síly, dobrovolníci, kněží, řeholnice a mnoho a mnoho dalších, kteří pochopili, že nikdo se nezachrání sám. Tváří v tvář utrpení, v němž se poměřuje opravdový rozvoj našich národů, objevujeme a zakoušíme Ježíšovu

velekněžskou modlitbu: »ať všichni jsou jedno« (Jan 17,21). Kolik jen lidí denně prokazuje trpělivost a dodává naději, snaží se nerozsévat paniku, nýbrž sdílenou odpovědnost. Kolik otců, matek, prarodičů a učitelů ukazuje našim dětem nepatrnými všedními gesty, jak čelit a překonat krizi novým uzpůsobením zvyklostí, pozvednutím zraku a podnětem k modlitbě. Kolik lidí se modlí, obětuje a přimlouvá za dobro všech. Modlitba a tichá služba jsou naše vítězné zbraně.

»Proč se bojíte? Proč ještě nemáte víru?«. Počátkem víry je uznání, že potřebujeme spásu. Nejsme soběstační, sami se utopíme: potřebujeme Pána jako kdysi mořeplavci hvězdy. Pozvěme Ježíše na loďky svých životů. Odevzdejme mu svoje obavy, aby je přemohl. Jako učedníci zakusíme, že s Ním na palubě neztroskotáme. Vždyť v tom je Boží moc, že obrací v dobro všechno, co se stane, i to nepěkné. On vnáší klid do našich bouří, protože s Bohem život nikdy neumírá.

Pán nás uprostřed bouře interpeluje a vybízí, abychom vzbudili a aktivovali solidaritu a naději, jež jsou s to upevnit, podpořit a dát smysl těmto hodinám, kdy se zdá, že všechno ztroskotává. Pán se probouzí, aby probudil a oživil naši velikonoční víru. Máme kotvu: v Jeho kříži jsme byli spaseni. **Máme kormidlo:** v Jeho kříži jsme byli vykoupeni. **Máme naději:** v Jeho kříži jsme znovuzrozeni a obejmuti, aby nás nic a nikdo neoddělil od Jeho výkupné lásky. Uprostřed izolace, v níž trpíme nedostatkem přízně a setkání, zakoušíme nedostatek mnohého, slyšme ještě jednou zvěst, která je naší spásou: **vstal z mrtvých a žije vedle nás. Pán nás volá ze svého kříže, abychom opět našli život, který nás čeká, hleděli na ty, kteří se nás dovolávají, posílili, rozpoznali a podnítili milost, která v nás přebývá. Nezhášejme skomírající plamínek (Iz 42,3), který nikdy neochoří, a dejme vzplanout naději.**

Obejmout Jeho kříž znamená najít odvahu obejmout všechny rozpory nynější doby, vzdát se na chvíli svého bažení po všemohoucnosti a majetku a dát prostor kreativitě, kterou může vzbudit jedině Duch svatý. Znamená to najít odvahu otevřít prostory, kde všichni pocítí, že jsou povoláni, a dopustit nové podoby pohostinnosti, bratrství a solidarity. V Jeho kříži jsme byli spaseni, abychom přijali naději, které umožníme posilovat a podporovat všechna možná opatření a cesty, jež nám mohou pomoci se

opatrovat a chránit. Obejmout Pána, abychom objali naději: to je síla víry, která osvobozuje od strachu a dává naději.

»Proč se bojíte? Proč ještě nemáte víru?« Drazí bratři sestry, z tohoto místa, které vypráví o skálopevné Petrově víře, chtěl bych dnes večer svěřit vás všechny Pánu na přímluvu Madony, Spásy jeho lidu, mořské hvězdy uprostřed bouře. Z této kolonády, která objímá Řím a svět, ať na vás sestoupí Boží požehnání jako útěchyplné objetí. Pán ať žehná světu, daruje zdraví tělu a útěchu srdci. Žádáš nás, abychom neměli strach. Naše víra je však slabá a jsme bázliví. Ty však, Pane, nenechej nás napospas bouři. Zopakuj znovu: »Vy se nebojte« (Mt 28,5). A my, spolu s Petrem, »hodme na Něj všechnu svou starost, vždyť Tobě na nás záleží« (srov. 1 Petr 5,7).

Po promluvě následovala modlitba a chvíle ztišení před mariánskou ikonou Salus populi romani z baziliky Panny Marie Větší a Křížem z kostela sv. Marcela. Pod průčelím prostředního vchodu do baziliky pak byla vystavena Nejsvětější svátost k adoraci, kterou provázely zvláštní litanie složené k této příležitosti. Generální vikář pro městský stát Vatikán a arcipresbyter Baziliky sv. Petra, kardinál Angelo Comastri, pak ohlásil požehnání Urbi et Orbi, spojené s plnomocnými odpustky, pro každého kdo se spojil s tímto momentem, byť jen duchovně, pokud se jej nemohl účastnit pomocí sdělovacích prostředků, a Petrův nástupce udělil svátostné požehnání Eucharistií vystavenou v monstranci.

ARCIBISKUPSTVÍ OLOMOUCKÉ
Rozhodnutí olomouckého arcibiskupa
k duchovní správě a liturgické službě během nadcházejících týdnů

Všeobecná církev se ocitla v mimořádné situaci. Poprvé za mnoho staletí bude papež slavit bohoslužby Svatého týdne bez účasti věřících.

I. Dispens

Od začátku zákazu veřejných bohoslužeb je v platnosti dispens od účasti na nedělní mši svaté platný až do odvolání. Velmi vás povzbuzuji k tomu, abyste se účastnili mše svaté, pobožností a duchovních programů skrze televizní, rádiové a internetové přenosy.

S ohledem na aktuální nařízení Ministerstva zdravotnictví, veden pastýřskou péčí o zdraví věřících a kněží, nařizuji až do odvolání sloužení všech mší svatých a velikonočního Tridua bez účasti věřících. Zvu všechny – duchovní i laiky – k vytrvalé modlitbě v domácích komunitách podle učení Ježíše Krista: „Jestliže se shodnou na zemi dva z vás na jakékoli věci a budou o ni prosit, dostanou ji od mého nebeského Otce. Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ (Mt 18,19-20)

Zvláště zvu ke společné modlitbě každý večer ve 20 hodin, vyhlášené už dříve.

Kéž se rodiny v této mimořádné situaci stávají stále více domácími církvemi, aby tak vytvářely rodinu církve v naší arcidiecézi.

II. Svátost pokání a smíření

1. Kodex kanonického práva (kán. 960-961) umožňuje v případě fyzické nemožnosti dosáhnout smíření jiným způsobem, než je zpověď. Pokaždé, když je vážný důvod a není příležitost ke zpovědi, je k přijetí Boží milosti zapotřebí, aby si věřící „záraveň předsevzal, že jednotlivě vyzná v příkázané době těžké hříchy, které nyní takto nemůže vyznat“. Katechismus katolické církve v čl. 1452 vysvětluje, že „lítost, která vyvěrá z lásky k Bohu, milovanému nade vše, nazývá se dokonalá lítost nebo lítost z lásky. Taková lítost odpouští všední viny; dosáhne také odpuštění smrtelných hříchů, zahrnuje-li pevně předsevzetí jít ke svátostné zpovědi, jakmile to bude možné“.

2. Ve farnostech se nebude konat velikonoční zpovídání.

3. Po ukončení mimořádných opatření bude třeba dát příležitost ke svátosti smíření všem a pozvat je k svátému přijímání v rámci poděkování za překonání nemoci (přesunutá velikonoční zpověď).

4. Není dovolena zpověď prostřednictvím elektronické komunikace (telefon, internet atd.). Svatý stolec nikdy nedovolil zpověď po telefonu a všechna dosavadní prohlášení jasně zakazují zpověď „na dálku“, přičemž upozorňují, že ve virtuálním prostoru „nejsou svátosti“.

III. Svaté přijímání

Výklad třetího církevního přikázání („Přijmout Svátost oltární aspoň ve velikonoční době“) říká, že se jedná o časové období od Popelčnické středy do Slavnosti Seslání Ducha Svatého. Vzhledem k současné situaci usilovně povzbuzuji všechny věřící k duchovnímu svátému přijímání, kterému má předcházet kající úkon a dokonalá lítost. Nové příležitosti ke zpovědi a splnění tohoto přikázání budou pro všechny po ukončení pandemie.

IV. Svatý týden

Květná neděle. Použije se třetí způsob. Bez vycházení z kostela a průvodu je však možné na začátku mše sv. požehnat ratolesti, které mohou zůstat v otevřeném kostele k rozebrání. Pokladničky poovní almužny se přinesou až na první veřejnou bohoslužbu.

Velikonoční třídenní - účast na bohoslužbách není povinná. Povinná je účast na mši svaté na Boží hod velikonoční. Zároveň ale platí vyhlášení zákazu shromažďování a na účast se vztahuje dispens.

Ve Svatém týdnu doporučuji dodržet obvyklý pořad bohoslužeb, přestože budou bez účasti věřících. **Zelený čtvrtek**

2. Všem kněžím se výjimečně dovoluje, aby v tento den slavili mši na památku večeře Páně bez účasti lidu. Obřad mytí nohou se vynechává. Na konci mše na památku Večeře Páně se vynechává průvod a Nejsvětější svátost se uchová ve svatostánku.

Velký pátek

Nedoporučuje se připravovat Boží hrob ani soukromé uctívání Kříže. Povzbudte věřící k adoraci Kříže ve svých domovech.

Bílá sobota

Je vhodné nechat otevřený kostel a v něm je možné vystavit kříž. Sbirka na Boží hrob se ruší.

Boží hod velikonoční

Ruší se tradiční obřady požehnání velikonočních pokrmů. Místo toho doporučuji věřícím obřad požehnání pokrmů doma před velikonoční snídaní (**viz příloha**).

V. Slavnost Prvního svatého přijímání

1. Pokud jsou zavřeny školy, mají být děti doma. Proto se pro ně neorganizují žádné aktivity ve farnostech (včetně první svaté zpovědi).
2. Pokud stav epidemie nebude zrušen a děti nepůjdou do školy, je nutno zrušit První svaté přijímání až do ukončení epidemie. Až se vrátí děti do škol a bude zrušen stav nouze, rozhodnutí o Prvním svatém přijímání je nutno nechat na jednotlivých rodičích po dohodě s farářem.

VI. Křest

Zvláště křest dospělých je třeba odložit na Svatodušní vigílii, pokud bude zrušen nouzový stav. Jinak je možné křtít v minimálním společenství jen za přítomnosti rodičů a kmotrů.

VII. Pohřeb

Na pohřby existuje státní výjimka, ale je třeba být velmi opatrný a dohodnout se jen na malé skupině nejbližších. Doporučuji pohřební obřad jen u hrobu.

UPOZORNĚNÍ

Výše zmíněná nařízení se mohou měnit.

+Jan Graubner, arcibiskup olomoucký

POZDRAV O. ARCIBISKUPA K VELIKONOCŮM 2020

Drazí bratři a sestry,
dnes, kdy píší tyto řádky, nevím, jak se bude situace vyvíjet, jestli budeme slavit Velikonoce společně a bude se číst můj pozdrav. V tyto mimořádné dny se situace rychle mění a my jsme odkázáni spíše na rychlé vzky prostřednictvím e-mailu. Těším se na chvíli, kdy Vás budu zvat ke společnému děkování Bohu. Dnes prosím: Vezměme tuto situaci tak, že nás rozšířenou nemocí zastavil sám Bůh, a ptejme se, co nám tím chce říci. Zastavil naši činnost a vnutil nám pracovní klid k soukromým duchovním cvičením a samotu, abychom si udělali čas na Boha a vychutnali si jeho přítomnost.

Už ve Starém zákoně řekl Hospodin lidem mnohokrát, že nestojí o jejich dary, ale že chce je samotné. Dnes zastavil naši činnost a my těžko neseme například zákazy veřejných bohoslužeb. Chybí nám svátosti. Nechce nám tím Bůh říct, že od nás chce, abychom přestali s pouhým zvykem či plněním povinností? Abychom, až to bude možné, chodili na bohoslužby daleko častěji? Abychom přestali žít pro sebe a podle sebe, že od nás čeká úplné darování sebe Bohu? To nepřeháním. Darování se Bohu není jen pro kněze a řeholnice. Jde o odpověď pokřtěných na jeho dar nám. On za nás už přece život dal, když zemřel na kříži! Co znamená vzdát se sebe? Nemá Bůh právo chtít, abychom se svobodně zřekli svých názorů a postojů, kritik a hádání, a pokorně přijali Boží slovo do našich skutků ve vsí jeho náročnosti a sjednocování se v lásce s těmi, které pověřil, aby mohl být novým způsobem přítomen mezi námi? Zakusíme-li přítomnost Zmrtvýchvstalého uprostřed nás, když budeme v jeho jménu – v jeho lásce, prožijeme pravé Velikonoce a vítězný Kristus se dá poznat i mnoha lidem kolem nás. Současná situace ukazuje, jak svět bez lásky snadno propadá strachu, který se šíří jako pandemie a ochromuje život. Mysleme na biblické: *Láska zahání strach*. Otevírat se Bohu a nechat Boha milovat skrze nás je nejjistější cestou k vítězství nad strachem z nemoci i ze smrti samotné. Jestli se víra projevuje láskou, pak skutky lásky posilují velikonoční víru. Čím štědrější budeme ve skutcích lásky, tím víc vyrosteme ve víře. Každému z Vás přeji pravou velikonoční radost, která vyrostla z Kristova vítězství i v nás samých a všem ze srdce žehnám.

arcibiskup Jan

VOJTĚCH KODET: KORONAVIRUS – VÝZVA K OBRÁCENÍ

21.3.2020

Když jsme letos vstupovali do doby postní, nikdo z nás netušil, jak bude jiná oproti předešlým.

Každoročně si křesťané kladou otázky, jak tuto dobu dobře prožít, v čem se uskromnit, čemu věnovat čas a síly. Letos jsou odpovědi na tyto otázky z určitého pohledu jednodušší. Jsme v mnohém limitováni bez našeho rozhodnutí. Jakékoli omezení vnější svobody není nikomu příjemné, ale jde přece především o svobodu vnitřní. Mnozí se ptají: Proč nás to potkalo? Co to má znamenat? Co máme dělat? Někteří navrhuji zintenzivnit půst nebo modlitbu, jiní doporučují určité konkrétní formy modlitby, mnozí jsou zaskočeni tím, že se právě v tomto období nemohou účastnit slavení eucharistie.

Chtěl bych nám všem připomenout několik skutečností. Jednak je doba postní více než jakékoli období v roce v křesťanství vnímána jako doba pokání, obrácení. Domnívám se, že to je právě to, co se od nás Ježíšových učedníků očekává. Bible mluví o obrácení a pokání jako o návratu k živému Bohu. Jde o návrat našeho srdce, naší mysli. Nejde tedy o množení pobožností, ale o vědomé rozhodnutí dát Bohu opět první místo ve svém životě, dát mu plnou důvěru a lásku. Svěřit mu jak svoji minulost poznamenanou naší slabostí a hříchem, tak svoji přítomnost i budoucnost, s důvěrou, že se postará, když se mu svěříme. Víme, a mnozí máme i osobní zkušenost, že Bůh dokáže i těžké věci našeho života proměnit v dobro, když se mu dáme do rukou. Stejně tak jedině on může proměnit nakonec v dobro i současnou zkušenost plnou omezení, starostí, strachu a paniky.

Kdykoli v Bibli čteme o epidemiích, živelních pohromách či válkách, vždy to byla období, ve kterých Bůh volal lidi k pokání a obrácení, protože se od Boha vzdálili. Ať už zapomenutím na Boha, modloslužbou, hříšností, nebo i tím, že svůj náboženský život vyměnili za osobní vztah s Bohem, a také z něho si udělali modlu. Z tohoto pohledu i současná nemožnost účastnit se aktivně slavení eucharistie může být pro nás šancí, abychom ve svém vztahu s Bohem nelpěli na žádných rituálech, zvycích a obřadech, i těch nejposvátnějších, ale vrátili se svým srdcem přímo k němu a k jeho slovu. Evangelista Jan, když napsal své svědectví o poslední večeři, na rozdíl od

ostatních evangelistů nezmínil slova proměnění, ale Ježíšovu službu mytí nohou. Z tohoto pohledu se nám slavením eucharistie v době, kdy nemůžeme jít společně do kostela, může stát každý skutek opravdové lásky.

Můžeme nesouhlasit s různými rozhodnutími vládních činitelů, která se nám mohou zdát přehnaná či nedostatečná, propagandistická či vzbuzující zbytečně paniku a úzkost. Může nám být velmi nepříjemné, jak se někteří lidé začínají chovat sobecky a bezohledně. Na druhé straně se nedá přehlédnout, jak se zvedla mezi lidmi, a to jak věřícími, tak nevěřícími, veliká vlna solidarity. Jedno je jisté. Až se podaří eliminovat epidemie a nastane období po ní, nikdy už to nebude jako před ní. Jestli ale to období, co pak nastane, bude horší nebo lepší, záleží na každém z nás, jak se k tomu dnes postavíme. Zkusme se každý sám Boha ptát, co od nás Bůh očekává. Vraťme se k Bohu celým srdcem a poznáme, jestli nám k vnitřnímu pokoji pomůže více sledovat televizi a zprávy na internetu, nebo spíše čas na modlitbu, četbu a na druhé kolem nás. Jestli k tomu někomu pomůže půst, ať se postí, jestli naopak, aby se najedl, ať se nají, jestli aby byl sám, ať se stáhne do samoty, jestli jít do přírody, ať jde do přírody, jestli někomu pomohou konkrétní modlitby, ať se je modlí. Nesmíme žádný prostředek našeho života s Bohem vyměnit za život sám a za Boha samotného. Nezapomeňme, že jediný Bůh zná východisko z každé těžké situace a potřebuje k tomu, aby ho mohl uskutečnit, ty, kteří ho milují a poslouchají jeho slovo.

Převzato z www.vojtechkodet.cz

KORONAVIRUS UKAZUJE, ŽE JSME HODNĚ ZRANITELNÍ, ŘÍKÁ ZLÍNSKÝ KNĚZ

Lidé by neměli propadávat panice a současně situaci ohledně koronaviru bagatelizovat. Měli by ctít nařízení vlády a využít karanténu k přemýšlení o roli člověka v dnešním globálním světě. Myslí si to zlínský katolický kněz Kamil Obr.

„Za daného stavu je třeba se podřídit nařízením vlády. A jestli má situaci pomoci vyřešit izolace, tak bychom to měli tak brát. Tady není o čem diskutovat. Kvůli tomu jsme omezili bohoslužby a přenášíme je jen přes internet,“ říká Obr.

Máme mít v souvislosti s koronavirem důvod k velkým obavám?

Děni ve světě ukazuje, že to není banální věc, že jde o život. A jestli je život obrovská hodnota, tak je potřeba jej chránit. Pokud je tou cestou izolace, měli bychom ji respektovat.

Reakce lidí jsou ale různé. Může to být dáno i tím, že si ve střední Evropě žijeme řadu desetiletí v klidu, nejsme zvyklí na ohrožení a hůře se proto omezením podřizujeme?

Máme oproti mnoha jiným zemím ve světě hodně vysoký životní standard. Zvykli jsme si, že je to normální. Ale teď se ukazuje, že normální může být i to, že lidé začnou být nemocní a budou umírat. Je to pro nás trochu šok.

V Asii jsou lidé zvyklí čelit podobným nebezpečím života častěji. Můžou proto být disciplinovanější?

Když člověk zažívá těžké věci často, tak je na ně více připravený. My jsme s ohledem na fungování našeho zdravotnictví zvyklí, že se o nás vždycky postará lékař. Najednou nám ale pandemie ukazuje, že jsme strašně zranitelní, i když žijeme ve střední Evropě.

Co si z toho můžeme vzít?

Je to výzva k tomu, aby si člověk uvědomil, že je pořád jenom slabý a zranitelný tvor. Nejen z náboženského hlediska bychom si měli uvědomit, že zdaleka ne vše si zařídíme jenom výrobou nebo nastavením sociálních či zdravotních služeb, ale že je tady pořád něco, co nás přesahuje. Mělo by nás to vést k pokoře, že nejsme vládci vesmíru.

Jsmo příliš pyšní?

Nevím, jestli je to to pravé slovo. Možná jsme příliš sebejistí. Tato situace nás může přivést k tomu, že předefinujeme svůj přístup k životu, ke smrti. Mohli bychom si uvědomit, že nemáme nic jistého, jak jsme si dosud mysleli.

Mohou to věřící brát i tak, že epidemie je božím zásahem?

Věřící lidé počítají s tím, že Bůh řídí běh světa i vesmíru. Byl bych ale velice opatrný na vyjádření, že Bůh trestá lidstvo za nějaké hříchy. Spíš nás nechává zakusit to, že každé jednání má nějaké důsledky. Nechci říct, že jako lidstvo můžeme za to, že vznikl koronavirus a začal zabíjet. Ale v mnoha jiných oblastech nepřihlížíme k tomu, že věci spolu souvisejí. Že tím, jak se svět stále více globalizuje, ovlivňujeme život na celé zeměkouli.

V případě koronaviru těžko budeme hledat přímého viníka, že?

Nedá se asi odhalit konkrétní viník. Ale když se podíváme na život naší evropské společnosti, tak zjistíme, že jsme si zvykli na určitý standard života a nejsme zvyklí z něho ustupovat, a to i za cenu toho, že se třeba ničí příroda. To je možná spíš otázka pro filozofa. Je ale třeba vidět svět vcelku, že jsme vzájemně propojení, což nám chybí, a tyto situace nám to odhalují.

Myslíte to tak, že koronavirus nemusí být přímý důsledek našeho chování, ale mohl by nás na něho upozornit?

Ano. I pokud jde o mezinárodní obchod či turistiku, nejsme ochotní slevovat. V posledních týdnech vidíme, že jsou lidé bezohlední a přes zákazy vycestují, protože mají zaplacenou dovolenou a nedbají na to, že přinesou nákazu do svých domovů a potažmo do celé společnosti.

Jakou známku z chování byste dal v této souvislosti naší společnosti?

Náš národ je známý i švejkovstvím, což se v otázce koronaviru odrazilo tak, že se někteří lidé snažili mezi nařízeními kličkovat a obcházet je, aby se jim nemuseli podřídit. Zdá se mi ale, že se chování společnosti každý den lepší. Ohodnotil bych ji průměrnou známkou 3.

Volají vám jako knězi lidé a ptají se na něco?

Kontakt s lidmi máme, ale není tak častý, jak jsem si myslel. Většina z nich sleduje dění v televizi nebo na internetu a myslím si, že věřící jsou poměrně disciplinovaní. Dříve se ptali, jestli budou bohoslužby, jestli mohou přijít ke zpovědi. To ale ustává. Lidé to přijali jako omezení, které je nutné. Nevolají proto, že jsou zoufalí. Ale musíme si uvědomit, že současná omezení mohou trvat i několik týdnů, a když je člověk dlouho doma, tak může něco takového nastat.

Co byste lidem vzkázal, když budou dlouho doma?

Má to rub i líc. Můžeme mít více času na rodinu, na vztahy, ale je to i psychicky náročné. Je dobré to vidět vcelku. Lidé by měli dát svým dnům řád a neměli by jen sledovat apokalyptické zprávy, aby je to nesemlelo.

Dá se říci, že mnohdy proklínaný internet a sociální sítě teď dobře slouží?

Jsou dobrý sluha, ale špatný pán. Pokud jim člověk dá určité místo v životě, mohou dobře sloužit. Je dobře, že toto médium existuje.

Autor: Milan Libiger, Zdroj: https://www.idnes.cz/zlin/zpravy/knez-katolik-kamil-obr-zlin-koronavirus.A200320_539927_zlin-zpravy_ras

Přímluva na Velký pátek

Za lidi stížené pandemií

Modleme se k Bohu,
který léčí i nehlubší lidské nemoci,
za lidi stížené nynější pandemií.
Kéž uzdraví nemocné,
milosrdně k sobě přijme zemřelé.
Kéž odmění a povzbudí obětavé,
utěší smutné i bezradné
a vede lidskou vynalézavost tak, aby uměla
řešit to, co nás tíží.

Chvilé tiché modlitby.

Potom kněz říká:

Všemohoucí, věčný Bože,
tys lidem podle svědectví Písma navracel zdraví.
Vyslyš naše prosby,
očisti nás jako kdysi Námána
a svou milostí proměň tuto krizi
v čas příhodný pro obrácení.
Skrze Krista, našeho Pána.
O. Amen.

Obřad požehnání pokrmů doma na Boží hod velikonoční

Žehnání pokrmů

Žehnání pokrmů o Velikonocích souvisí se starou postní praxí, která zapovídala požívání nejen masa, ale i vajec a sýra. Zvláštní symboliku má velikonoční vejce – symbol života. Žehnací modlitbu pronáší zpravidla otec rodiny, úryvek z Písma může číst někdo jiný. Žehnací modlitbu doprovází ani znamení kříže, ani kropení svčenu vodou. Je na kněžích, aby tento text k žehnání pokrmů nabídli svým farníkům.

Úryvek z Písma pro žehnání pokrmů na výběr: Gn 1,27–31a; Gn 9,1–3; Lk 11,9–13

Žehnací modlitba pro požehnání pokrmů:

Požehnaný jsi, Hospodine, náš Bože,
ty všechno naplňuješ svým požehláním;
shlédni na nás, když dnes o slavnosti zmrtvýchvstání tvého Syna
děkujeme za tvé dary,
které mají sloužit k uchování našeho pozemského života,
a uč nás přijímat je z tvých rukou tak,
aby všechno směřovalo k tvé oslavě.
Skrze Krista, našeho Pána.
Amen.

DOBŘÍ SKUTEK PRO NEMOCNÉ

Dne 21. prosince jsme se, jak už je v naší farnosti tradicí, vydali do valašskomeziříčské nemocnice přinést pacientům trochu vánoční nálady a Světla do jejich trápení. Sešlo se nás celkem 7 a společně jsme i s kytarami vyrazili na LDN, JIP, interní, novorozenecké a rehabilitační oddělení. Po zazpívání koledy a přání štěstí a hlavně zdraví do nového roku jsme pacientům i sestřičkám předali dáreček - andělíčka s textem „Každý z nás je pro někoho andělem.“ Když jsem viděla slzy dojetí v očích nejen pacientů, ale i zdravotních sester, byla jsem moc ráda, že tohoto můžu být součástí.

Michaela Klečková

Když jsme přicházeli do nemocnice, měli jsme zvláštní pocit. Tento pocit se později proměnil v obohacení nás samotných, a to při každém vstupu k jednotlivým lůžkům, kdy jsme viděli radost v očích každého pacienta. Možná si někdo říká: mám moc práce, nemám čas pomoci se zpíváním, vždyť je před Vánoce, nezpívám dobře apod. Ale pak si člověk uvědomí, že se mu může klidně stát totéž a být na místě těch pacientů. Mnoho let jsem před mateřskou pracovala se seniory, kteří potřebovali různý druh pomoci. U mnohých z nich jsem viděla vděčnost nejen v očích, ale dostalo se jí i slovy. Zkušenost v nemocnici však tomu dala ještě i další rozměr. Člověk se necítil vlezle, ani neřešil tak moc, jestli zpíváme čistě nebo že máme doma moc práce apod. U pacientů i personálu byla vidět radost. Na jedno oddělení si nás i navíc zavolali, dokonce jsme někde zpívali i více písniček a na rehabilitačním oddělení se nám po několika písních za sebou pán divil, že už končíme. Sám se totiž velice zapojoval a velmi ho to bavilo. Jsem ráda, že jsem se k tomuto dobrému skutku mohla opět přidat a doufám, že příští rok nás půjde ještě více.

Zuzana Zavičáková

TŘÍKRÁLOVÉ KOLEDOVÁNÍ V LOUČCE 11. LEDNA 2020

Jak ten čas rychle letí!

Před dvaceti lety vznikla v Loučce jedna skupinka tříkrálových koledníků, se kterou jsem obcházela naši vesnici. Nenavštívili jsme každý dům z obavy, jak budeme přijati. Tento rok jsme měli skupinek už sedm a v Loučce nebylo domu, kterému bychom za zpěvu nepřinesli radostnou zprávu o narození Spasitele a dali možnost projevit dobrotu a přispět na ty, kterým Charita pomáhá. Vedoucí jedné skupinky byla před zmíněnými dvaceti lety malým koledníkem. Postupem času se stalo i tradicí žehnání koledníkům v místním kostele.

Touto cestou chci poděkovat nejen všem štědrým dárcům, vedoucím tříkrálových skupinek, koledníkům, kteří s radostí a ochotou obcházejí domovy, ale i jejich rodičům, protože své děti v jejich snaze a ochotě podporují.

Věřím, že tříkrálová sbírka v Loučce zůstane dobrou tradicí a malým svátkem a občané Loučky budou s radostí vítat tříkrálové koledníky a štědře přispívat na dobrou věc.

Úřední počítání na obecním úřadě vyneslo částku 24 515,- Kč. Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplat!

Marie Kundrátová

JINÝ ČAS...

Před časem jsem se rozloučila s velmi dobrou kamarádkou. Byla to několikanásobná maminka, mladá žena, nadšena životem a vírou v Pána. Ten si ji povolal mladou, aby opustila svou velkou rodinu, manžela, práci... Byla to výjimečná žena, která mě vždy dodala optimismu, víry a nadšení pracovat pro druhé, pro centrum pro rodinu. Výjimečná byla i v tom, jak odcházela na věčnost. Smířená, těšící se, připravená. Řeč, kterou sepsala pár týdnů před smrtí a která se četla na jejím pohřbu, byla svědectví o její víře. Hned mě napadlo – mám i já takovou víru? Dokázala bych opustit své děti, manžela, rodinu a odevzdat se Pánu? Vždyť ON je věčný! Přála si pohřeb, kde by spoustu lidí přišlo na oslavu Pána. Nynější karanténa to nedovolila. Přesto její přátelé zařídili, aby byl pohřeb v přímém přenosu vysílán na internetu. Sledovalo jej více než 500 lidí, 500 rodin? Jistě by tolik lidí do kostela kvůli hlídání malých dětí, kvůli povinnostem, či nemoci nedošlo. Pán se postaral.

Z mnoha stran teď slyším krize, těžký čas, obtížné období. Teď je to správné období. Vždyť kdy tak intenzivně jsme mohli prožívat postní dobu? Pro mě je to jedinečná postní doba. Kdy jsem s dětma doma, věnuji se všem čtyřem 24 hodin denně, pokud možno na 400 %. Nikam nechodíme, s prarodiči, přáteli, rodinou jsme pouze v telefonickém kontaktu. Nejezdíme autem, nemáme návštěvy. Více se můžeme věnovat sobě navzájem.

Mše svatá v neděli je pro mě jedinečná. Nenechám si ji ujít. Jednou za týden sebe, manžela i své děti slavnostně obleču, setkám se Pánem Bohem fyzicky, potkám se s přáteli. A teď mi to chybí. Nemusíme vstávat, chystat se, vše zorganizovat tak, aby se stihlo, jak má. Najednou je v neděli ještě více času. Na co? Na spánek, na vaření, na kávu nebo na sport? Na sebe navzájem. Vždy v neděli podnikneme něco výjimečného. Jdeme do lesa, do přírody, kde člověk spíš potká srnku nebo zajíce, než člověka. Občas se naše procházka protáhne na několik hodin. Děti jsou šťastné, jsou v přírodě. My též, kde jinde kromě kostela lze vnímat Pána intenzivněji než v přírodě? Přidáme i modlitbu. Hned je den jiný, jedinečný, ale přesto tomu chybí třešnička! Mše svatá. Díky médiím, rádiu, TV Noe, internetových kanálů, máme teď možnost zhlédnout daleko více mší svatých, než jsme mohli jindy. Využijme toho.

Nedávno jsem se potkala tady v obchodě s jednou paní. Byly jsme obě rády, že se vidíme a že jsme se v těch rouškách poznaly. Na mou otázku, jak se jí daří, s pokorou a spokojeností odpověděla, že dobře a dodala polohlasem: „Jen mi ten kostelíček chybí.“ Dala jsem jí za pravdu a dodala: „Ale na tohle si nechci zvyknout.“ Člověk si časem zvykne na vše, na roušku svou i ostatních, na izolaci, na omezení počtu lidí v obchodě, na samotu. Ale na to, nejtít do kostela, na to si nezvykněme! Udržujme si tuto touhu.

Společná modlitba též posiluje. Jak ji vyřešit v karanténě? Domluvte se s přáteli a díky WhatsAppu, Skypu či jen přes telefon se můžete spojit s jedním i více lidmi. Využijme možnosti dnešní techniky.

Přeji vám, aby postní doba i následující Velikonoce byly pro vás veliké v činech lásky, porozumění, radosti a třeba i samoty, i když ani ta není absolutní.

Karolína Kutálková

SVATÝ JAN SARKANDER – MUČEDNÍK

V letošním roce si připomínáme 400. výročí od mučednické smrti svatého Jana Sarkandra. Narodil se 1576 Skočov – Polsko.

Od roku 1589 pobýval v Příboře a v roce 1592 začal studovat v Olomouci. Byl farářem v Uničově, v Charváttech, ve Zdounkách, v Boskovicích. Roku 1616 nastoupil do farnosti v Holešově, kde se stal zpovědníkem Ladislava Popela z Lobkovic.

Dne 17. března 1620 zemřel v Olomouci ve věku 43 let. Byl slezský katolický kněz, působící v desetiletí před třicetiletou válkou a na jejím počátku jako farář na Moravě. Během českého stavovského povstání byl moravskými evangelickými stavy obžalován ze zemězrady. Za zachování a nevyzrazení zpovědního tajemství byl umučen. Po zatčení byl čtyři týdny vyslýchán právem útrpným v městském vězení s mučírnou na místě dnešní nejznámější Sarkandrovky kaple v Olomouci.

Roku 1860 byl papežem Piem IX. v Římě blahorečen. Svatořečen byl papežem 21. 5. 1995 Janem Pavlem II. v Olomouci společně se svatou Zdislavou, kde mnozí z nás na tomto svatořečení byli. Je patronem zpovědníků a zpovědního tajemství. V naší vlasti je mnoho kostelů a

kapliček jemu zasvěceno, také i v Polsku. Psanou ikonu sv. Jana Sarkandera můžeme také najít např. v kostele sv. Zdislavy na Prostřední Bečvě, kde spolu se svatou Zdislavou a Cecílií zdobí tento kostel.

I. Skýpalová

SVATÁ ZDISLAVA Z LEMBERKA

Narodila se v roce 1220 v Křižanově, byla českou šlechtičnou a zakladatelkou klášterů a špitálů. O jejím mládí nevíme prakticky nic, je třeba zmínit velmi vřelý vztah jejích rodičů k duchovnu a katolické církvi vůbec, takže je teoreticky možná její výchova v některém z moravských klášterů, nebo alespoň jejich vliv na Zdislavinu výchovu. Jejím manželem byl Havel z Lemberka, za kterého se provdala okolo roku 1238. Narodily se jim snad čtyři děti: synové Havel, Jaroslav, Zdislav a dcera Markéta.

Zdislava byla zřejmě ráznou a energickou ženou. Její jméno je spojováno s dominikánskými kláštery v Turnově a v Jablonném v Podještědí, zde zároveň se špitálem, do kterého, navzdory svému vysokému postavení, osobně docházela a nemocných se ujímala. Zemřela předčasně v přibližně 33 letech. Pohřbena byla v kostele sv. Vavřince v Jablonném Podještědí, jehož stavbu začala, dokončení stavby se ale nedožila.

V roce 1907 byla blahořečena papežem Piem X. Roku 1995 papež Jan Pavel II. při své návštěvě České republiky na stotisícovém shromáždění na letišti v Olomouci-Neředíně svatořečil blahoslavenou Zdislavu z Lemberka spolu s blahoslaveným Janem Sarkanderem. Na žádost litoměřického biskupa Josefa Koukla byla prohlášena v témže roce za hlavní patronku Litoměřické diecéze a její hrob v Jablonném v Podještědí je diecézním poutním místem.

V letošním roce si připomeneme 800 let od jejího narození. Je patronkou rodin a českého národa. V roce 1994 byl o jejím životě natočen film V erbu lvice podle stejnojmenného románu Aleny Vrbové; známá je také kniha Světlo ve tmách od Jaroslava Durycha.

V našem děkanátu máme Kostel svaté Zdislavy v obci Prostřední Bečva. Byl vystavěn na přelomu tisíciletí a jeho stavba trvala jeden rok. Základní kámen kostela posvětil papež Jan Pavel II. při svatořečení Zdislavy a Jana Sarkandra v Olomouci 21. května 1995. O šest let později byl kostel vysvěcen Mons. Josefem Hrdličkou.

Dne 30. května 2020 na svátek svaté Zdislavy budou v tomto kostele požehnány nové varhany, na které byly v našem děkanátu konané sbírky. Také někteří z nás si adoptovali píšťaly těchto varhan. Stavba těchto varhan trvala téměř pět let a náklady na ně činily 4 miliony korun. Nové varhany zdobí ikona sv. Cecílie, která je patronkou varhaníků a hudebníků. Mše svatá v tomto kostele je vždy v neděli v 10:30 hodin. V současné době jí můžete sledovat přes web kameru:

<https://www.hvfree.net/kamery/prostredni-becva-kostel/>

Farnost Hutisko: mše svatá v neděli 8:45:

<https://www.hvfree.net/kamery/hutisko-kostel/>

Skýpalová I.

Ikona svaté Zdislavy v kostele v Prostřední Bečvě

EXODUS 90

Letošní postní období je sice za námi, ale i tak jsem se rozhodla napsat článek, kterým vám přiblížím informace o půstu, který se nazývá EXODUS 90. Může to pro nás být inspirace nejen na příští rok.

Většina křesťanů se snaží postní období prožít víc do hloubky, někteří drží půst od alkoholu, jiní se více věnují duchovnu. Mnoho z nás však jen takzvaně „klouže po povrchu“, splníme si nějaké to postní předsevzetí (často nikterak náročné) a jsme spokojení. Ale není to málo? Co takhle to zkusit mnohem intenzivněji? Takovou možností by mohl být právě Exodus 90.

Exodus 90 je celosvětová výzva pro katolické muže a představuje devadesátidenní půst do Velikonoc plný modlitby, askeze a bratrství. Je to půst určený pro muže, ale jistě se aspoň částečně mohou inspirovat i ženy. S tímto nápadem přišel americký kněz o. Brian Doerr. Ten byl přidělen jako vicerektor pro duchovní formaci v Mount St. Mary's Semináři (Emmitsburg, USA) v letech 2011-2016. P. Doerr znal velmi dobře své seminaristky, trávil s nimi mnoho času. Věděl, co museli snášet, na čem jim záleželo, s čím museli bojovat a na co se těšili ve své budoucí službě. Brzy si uvědomil, že mnoho z těchto seminaristů, kteří se připravovali na kněžské svěcení, nebylo tak svobodných, jak by mohli být. V čem spočívalo jejich otroctví? Pro některé to byla závislost na pornografii. Pro jiné to bylo promrhávání času Youtube, u videoher, zpravodajství a dalších technologických vymožeností. Ostatní používali jídlo a alkohol jako berliček, aby se dostali z těžkých chvil.

Otec Doerr shromáždil pět mužů a uvedl je do devadesátidenní transformace, která by jim změnila životy jednou provždy. Tito muži se modlili, cvičili a činili pokání jako nikdy předtím, a to s podporou společenství bratrů. Pro některé to byla vůbec nejtěžší zkouška v životě, ale již po pár týdnech přicházeli do společenství s úsměvem na tváři – znovu zažívali opravdovou radost. Tato zkušenost byla pro seminaristy nakolik přínosná, že o. Doerr pokračoval, vytvořil další a další skupinky a dnes je po celém světě více než 7000 mužů, kteří Exodus 90 zvládli.

Důležitou podmínkou ke zvládnutí je bratrství. Tedy člověk musí mít společenství, ke kterému se odpovídá a které je mu zároveň oporou.

Jaká jsou tedy pravidla:

Asketický denní režim:

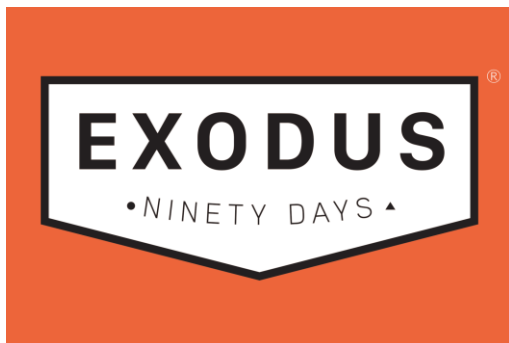
- studená sprcha
- žádný alkohol
- žádné sladkosti
- žádné jiné jídlo mezi hlavními jídly
- žádná limonáda nebo slazené nápoje
- žádná televize nebo filmy (bez souhlasu společenství)
- pouze hudba, která pomáhá pozdvihnout duši k Bohu
- žádné televizní sportovní přenosy či zpravodajství (bez souhlasu skupinky)
- počítač a telefon pouze pro účely práce a komunikace
- pravidelné a intenzivní cvičení
- Svatá hodina denně (minimálně 20 minut v tiché modlitbě každý den)
- týdenní setkání skupinky
- žádné velké nákupy (bez souhlasu společenství)
- nejméně sedm hodin spánku každou noc je zásadní

Navíc:

- Společenství: Týdenní setkání skupinky (bez výjimky). Zvažte také možnost společně prožitého času mimo týdenní skupinku. Například: společné jídlo. Konečně zvažte pouť pro vaši skupinku, nebo nějaké dobrodružství na konci Exodus 90. Takřka všichni účastníci v Exodus 90 tvrdí, že toto společenství a bratrství je nezbytné pro osobní úspěch.
- Půst: Ve středu a v pátek mají být více postní dny. Jíst jedno pravidelné jídlo a dvě menší jídla. Zdržet se masa.
- Neděle a slavnosti: Jsou dny, kdy je možné mírně uvolnit disciplínu, ale neopustit ji. Užijte si jednu malou výjimku z disciplíny (např. Dezerty).
- Imperativ: Poznali jste Krista. Jásejte.

Na internetu lze dohledat mnoho svědectví o tom, jak zúčastněné muže tento půst změnil, posunul, v čem jim pomohl. Třeba bude inspirovat i muže v naší farnosti.

Informace čerpány ze stránek www.falukov.cz a www.exodus90.com
Vladimíra Kozáková

Kardinál Dziwisz:

Zverme sa Milosrdnému Bohu na príhovor svätého Jána Pavla II.

Keď pred 15 rokmi sv. Ján Pavol II. odchádzal do Otcovho domu, na námestí sv. Petra vo Vatikáne, v kostoloch a kaplnkách po celom svete, na námestiach, aj pri cestných krížoch bola veľká modlitebná vigília miliónov ľudských srdcí. Naše ulice a chrámy boli plné tichého šepotu rozmodnených ľudí, ktorí chceli byť spolu v týchto dňoch a zjednocovali sa pri umierajúcom Pápežovi, aby ho sprevádzali svojou láskou a ďakovali mu za dar jeho života a svätosti. On vedel, že odchádza obklopený veľkou rodinou, ako otec uprostred milujúcich detí.

Myslím na tie chvíle jednoty, keď sa pozerám na prázdne a opustené námestie svätého Petra, keď vidím prázdne chrámy a mŕtve ulice. Svet sa zastavil rovnako, ako sa zastavil pred 15 rokmi. Vtedy sme sa cítili osirelí, ale dokázali sme sa navzájom posilňovať a hľadať útechu v Bohu, ktorý je Zriedlom Života. Dokážeme dnes – tak ako vtedy – zostávať vo vzájomnej láske, napriek spoločnej bolesti a smútku? Dokážeme hľadať nádej a čerpať silu z pravdy, že síce nemôžeme sa dnes fyzicky stretnúť, ale predsa len naše spoločenstvo je skutočné a existuje napriek zatvoreným dverám našich domovov? Som hlboko presvedčený, že sa musíme spoločne obrátiť na svätého Pápeža, aby orodoval za nás, spoločne chceme prosiť milosrdného Boha a úpenlivo ho prosiť, aby skončila pandémia koronavírusu.

Preto vás všetkých prosím, drahí bratia a sestry, aby sme sa pri príležitosti 15. výročia odchodu Jána Pavla do domu Nebeského Otca znovu pri ňom zjednotili.

Veľmi vás prosím, nech nikto nechýba v tomto duchovnom spoločenstve

VO ŠTVRTOK 2. APRÍLA 2020 O 21.37 HOD.

PROSME PÁNA BOHA S DÔVEROU:

Všemohúci Bože,
tvárou v tvár pandémie, ktorá zasiahla ľudstvo,
s novou horlivosťou obnovujeme úkon
zverenia sa Tvojmu milosrdenstvu,
ktorý urobil svätý Ján Pavol II.
Tebe, milosrdný Otče,
zverujeme osud sveta a každého človeka.
K Tebe pokorne voláme.

Požehnaj všetkých, ktorí sa namáhajú,
aby chorí boli liečení
a zdraví chránení pred nákazou.
Navráť zdravie postihnutým chorobou,
daj trpezlivosť žijúcim v karanténe
a zomrelých prijmi do svojho Domu.
Upevňuj v zdravých ľuďoch
zmysel pre zodpovednosť za seba aj ostatných,
aby dodržiavali potrebné obmedzenia
a pomáhali tým, ktorí to potrebujú.

Obnov našu vieru, aby sme ťažké chvíle
prežívali s Kristom, Tvojim Synom,
ktorý sa stal pre nás človekom
a zostáva s nami každý deň.
Vylej svojho Ducha na náš národ a na celý svet,
aby tí, ktorých zjednotil boj s chorobou,
zjednotili sa tiež v zveľbovaní Teba,
Stvoriteľa vesmíru
a horlivo bojovali s vírusom hriechu,
ktorý ničí ľudské srdcia.

Večný Otec, pre bolestné umučenie
a zmŕtvychvstanie Tvojho Syna,
maj milosrdenstvo s nami i s celým svetom.
Mária, Matka Milosrdenstva, oroduj za nás.
Svätý Ján Pavol II., svätá Faustína a všetci svätí,
orodujte za nás.

VELIKONOČNÍ VÝZVA

ČESKÝCH A MORAVSKÝCH BISKUPŮ

Milí věřící, bratři a sestry,

Až na výjimky nebude pro Vás možné zúčastnit se vrcholu celého liturgického roku – slavení Velikonoční vigilie.

Proto navrhujeme, abychom v době, kdy se Velikonoční vigilie slaví, tedy na Bílou sobotu po setmění, zapálili za okny našich domů svíčku, případně vystavili obraz našeho Pána Ježíše Krista, který v této slavné noci vpravdě vstal z mrtvých. Je to stará velikonoční tradice, kterou bychom přivedli k životu a vydali tak svědectví, že Ježíš je Světlem našeho života, světlem, které nezná západu, jak o tom o velikonoční noci s radostí a rozechvěním zpíváme.

Děkujeme Vám, že se k této výzvě připojíte.

Z celého srdce Vám žehnáme

Čeští a moravští biskupové

3. dubna 2020

K ZAMYŠLENÍ

Lidstvo dostalo přesně tu nemoc, jakou potřebovalo.

Přestali jsme si vážit **zdraví**, a proto jsme dostali takovou nemoc, abychom si uvědomili, na čem nejméně záleží.

Přestali jsme si vážit **přírody**, a proto jsme dostali takovou nemoc, aby nám pobyt v ní byl vzácný.

Přestali jsme fungovat v **rodině**, a proto nás tato nemoc zamkla do našich domovů, abychom se mohli znovu naučit fungovat jako rodina.

Přestali jsme si vážit **starých a nemocných**, a proto nám byla dána tato nemoc, abychom si připomněli, jak jsou zranitelní.

Přestali jsme si vážit **zdravotníků a lékárníků**, abychom zjistili, jak jsou nepostradatelní.

Přestali jsme mít respekt k **učitelům**, a proto tato nemoc uzavřela naše školy, aby si rodiče mohli vyzkoušet sami roli učitelů.

Mysleli jsme si, že si můžeme **všechno koupit**, být kdekoli a s kýmkoli, a proto jsme dostali tento druh nemoci, abychom si uvědomili, že to není samozřejmost.

Mammon nám zamotal hlavu, volný čas jsme trávili v nákupních centrech, proto nám je tato nemoc zavřela, abychom pochopili, **že si štěstí koupit nemůžeme**.

Zaměřili jsme velkou pozornost na náš **vzhled** a porovnávání se navzájem, proto nám tato nemoc zakryla tváře, abychom pochopili, že tam naše krása není.

Mysleli jsme si, že jsme **vládci této země**, a proto jsme dostali tuto nemoc, aby nás něco miniaturního, co ani není vidět, mohlo zkrotit, dát trochu pokory a poučit nás.

Tato nemoc nám bere hodně, ale zároveň nám dává možnost se toho tolik naučit a pochopit, **co je v životě nejdůležitější**.

Dostali jsme nemoc na míru. Asi jsme ji jako lidstvo opravdu potřebovali.

Autor neznámý

Mše online můžete nalézt na tomto odkazu:

<https://www.mseonline.cz>

Mše sv. ve svatém týdnu bude otec Jan sloužit za farníky **soukromě** v Brankách. Po dobu mše svaté se můžete na dálku spojit duchovně a mši prožít.

9.4. Zelený čtvrtek 18:00

10.4. Velký pátek 18:00

11.4. Bílá sobota 19:00

12.4. Boží hod 8:00

Charita Valašské Meziříčí oznamuje:

Na základě rozhodnutí o. arcibiskupa prosíme všechny, kteří se zapojili do **Postní almužny**, aby přinesli pokladničku až na první veřejnou bohoslužbu tzn. první veřejnou nedělní mši sv. Pokud farníci nebudou mít jiný urgentní účel pomoci, prosíme určit výnos na pomoc Charitě, na mimořádné výdaje na pandemii (nákup ochranných pomůcek, desinfekcí, materiálů na roušky aj.).

Děkujeme, že nám pomáháte.

AKTUÁLNÍ INFORMACE Z FARNOSTI VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ

Praktické pokyny pro farnost Valašské Meziříčí od 6. do 13. dubna 2020

Veřejné mše svaté a pobožnosti (modlitba sv. růžence, křížové cesty, adorace atd.) se ruší až do odvolání.

Kostel je otevřený ve všední dny od 8.00 do 17.00 hodin, v neděli od 9.00 do 17.00 hodin. Do kostela je možné vstoupit zadním i hlavním vchodem. Je třeba mít na obličej roušku. V kostele při modlitbě dodržujte odstup alespoň 3 metry.

Po dobu otevření kostela bude k dispozici zpovědník a to od 8.00 do 10.00 hodin (v neděli od 9.00 do 11.00 hodin) a od 15.00 do 17.00 hodin každý den. Do zpovědní místnosti vstupujte vždy s rouškou.

Mše svaté na dané úmysly budou slouženy takto:

- v úterý a ve středu ráno v 6.30 hodin a večer v 17.30 hodin
- na Zelený čtvrtek pouze v 17.30 hodin
- obřady Velkého pátku v 17.30 hodin
- na Bílou sobotu pouze ve 20.00 hodin
- v neděli a v pondělí velikonoční v 8.00 a v 17.30 hodin

Všechny bohoslužby budou bez účasti veřejnosti.

Pokud to bude technicky možné, budou večerní mše svaté každý den a nedělní mše svatá v 8.00 vysílány přes farní kanál na YouTube. Možnost spojení: <https://farnost-valmez.cz/youtube>

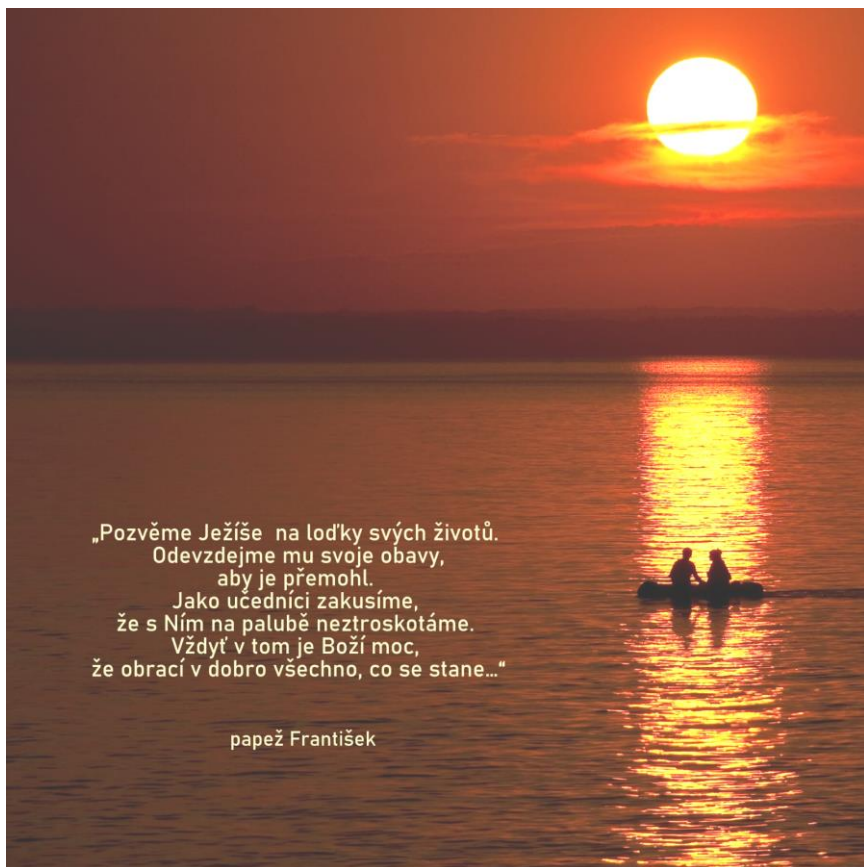
Každý den v 15.00 hodin bude tímto způsobem vysílána **korunka Božího milosrdenství** a **v pátek křížová cesta v 16.45 hodin** (kostel bude zavřen v 16.30 hodin).

V úterý 14. dubna budou zveřejněny informace a praktické pokyny na celý velikonoční oktáv, tj. do 19. dubna.

Pokud dojde k jakékoliv změně, budou tyto informace aktualizovány na webu farnosti: www.farnost-valmez.cz

Doporučuje se dále sledovat internetové stránky www.cirkev.cz a www.ado.cz

„Pozvěme Ježíše na loďky svých životů.
Odevzdejme mu svoje obavy,
aby je přemohl.
Jako učedníci zakusíme,
že s Ním na palubě neztroskáme.
Vždyť v tom je Boží moc,
že obrací v dobro všechno, co se stane...“

papež František

Zpravodaj oveček Dobrého Pastýře – duben 2020/1. číslo (Ovečky_2020_1)

Vydává: Římskokatolická farnost Loučka u Valašského Meziříčí

Redakce Oveček ponechává texty v původní podobě, avšak vyhrazuje si právo na jejich gramatickou a stylistickou úpravu. Máte-li zájem o pravidelné zaslání Zpravodaje oveček Dobrého Pastýře emailem, pište na naši emailovou adresu.

Redakce: Mgr. Vladimíra Kozáková, Mgr. et Bc. Zdenka Černochová,
Mgr. et Mgr. Karolína Kutálková

Korektura: Mgr. et Mgr. Karolína Kutálková

Tisk: Obecní úřad Loučka

Příspěvky vytvořili a poskytli: Ivana Skýpalová, o. Jan Rimbala, Anna Hrušková, Zuzana Zavičáková,
Irena Kundrátová, Karolína Kutálková, Marie Kundrátová, Vladimíra Kozáková

♥ ♥ ♥ www.loucka.farnost.cz ♥ ♥ ♥ farnostloucka@seznam.cz ♥ ♥ ♥